

Mutlu Hayvanlar Diyarı 2

– Mecaz Adam · 26 Temmuz 2016

Bir varmış bir yokmuş evvel zaman içinde kalbur saman içinde. Tuğba ile İbrahim Mutlu Hayvanlar Diyarındaki hayvanlarla çok iyi arkadaş olmuşlar. Ne zaman hayvanların başı derde girse Tuğba İbrahim ile mutlaka onlara yardım ediyorlarmış. Mutlu Hayvanlar Diyarında her şey düzene girmiş. Artık kavga dövüş olmuyormuş. Herkes kendi işine bakıyormuş. Tuğba ile İbrahim. Hayvanlar insanlara faydalı olsunlar diye yardım istemiş. Hayvanlarda "Üzerimize düşen her şeyi yaparız" demiş.

Tuğba ile İbrahim yeniden yola çıkmışlar. Mutlu Hayvanlar Diyarına varmışlar. Hayvanlar Tuğba ile İbrahim'i gördüklerine çok sevinmişler. Ve kendilerinden istedikleri yardım ne diye merak ediyorlarmış. Tuğba ile İbrahim hayvanları fazla bekletmeden onlardan ne istediklerini söylemişler. Hayvanlarda, insanlara faydalı olacak şeyler yapmalıymış. Mesela çoban köpeği hayvanları korumak için sürünün yanında nöbet tutacakmış. Tavuklarda insanlara faydalı olsun diye her sabah kümese yumurta bırakacakmış. Tuğba ile İbrahim görev dağılımını yaptıktan sonra, aklına bir şeyler takılan var mı diye sormuşlar. Hayvanlarda yok demişler. Bir an önce göreve başlamak için can atmışlar. Tuğba ile İbrahim de hayvanlar arasında kura ile seçim yapmışlar. İlk seçilen tavukmuş. Tavuk da ben yalnız başıma korkarım deyince yanına horozu da vermişler.

1.Görev. Tavuk ile Horoz'unmuş

İlk gün daha güneş doğmadan horoz ötmeye başlamış. Tavuk insanların ona zarar vereceğini düşünüp ötme demiş. Horoz da "insanlar sabah namaz kılmaya kalkarlar, işe giderler. Onlar uykuya dalıp namaza, işe geç kalmasınlar diye ötüyorum" demiş. Tavukta " O zaman sana zarar vermezler" demiş. Horoz da tavuğa "Sende boş durma da sevimli çocuklar için yumurta yap" demiş. Çocuklar tavuk yumurtladıkça kümese gider yumurtaları yermiş. Böyle mutlu bir şekilde yaşamlarını sürdürüyorlarmış.

Bir gün tavuk yumurtaları çocuklara vermemeye başlamış. Sonra çocuklarda kızıp tavuğu annesine şikâyet etmişler. Annesi ise tavuktan yana olmuş. Çünkü tavuk yumurtalarının başında yirmi bir gün beklerse güzel civcivler olacakmış. Çocuklar bunu duyunca çok sevinmişler. Ve her sabah kümese su ile yem bırakmaya başlamışlar. Çocuklar takvim tutmaya başlamış. Yirmi bir gün beklemek kolay olmamış. Yirmi bir gün sonra çocuklar sabah erkenden kalıp kümese gitmişler. Kümese girerken yüksek sesle bağırılmışlar. Çocukların bağırıldığını gören anne ile babası dışarıya koşmuşlar. Bakmışlar ki tavuk ve civcivleri geziyormuş. Çocuklarda civcivlerle oynayamıyorlar diye çok kızmışlar. Çocuklara anne ile babası da demiş ki; "İster misiniz birileri sizi bizden alıp götürsün." Çocuklar hep bir ağızdan " Tabi ki de hayır" demiş. Ebeveynlerde gülümseyerek " Onlarda tavukla horoz 'un yavruları, yavruları zarar görsün istemezler" demiş. Çocuklarda durumu anlamış daha anlayışlı olmuşlar.

Günler geçtikçe civcivler büyümüş. Büyüdükçe hayatı sorgulamaya başlamışlar. Öğrendikleri bir bilgi içlerine korku salmış. Elleri büyüdüğü insanların midesinde olmak saçma diyorlarmış. Ailelerinin yanına gelip durumu anlatmış. Ailesi "Korkacak bir şey yok insanlar hastalanıp bitkin düşen hayvanları

yer" demiş. Cıvıvlar durumu anlayıp bir oh çekmiş. Anne ile babalarının yanına gelip onlara söz vermişler. "Hiçbir şekilde sözünüzden çıkmayacağız, siz ne derseniz onu yapacağız ve kardeşlerimizi kedilerden koruyacağız" demişler. Tavuk ile horoz çocuklarının büyüdüklere o gün karar vermişler. Ve bundan sonra da insanlara faydalı olmuşlar. Tuğba ile İbrahim tavuk ile horoza görevlerine sadık kaldığı için teşekkür etmiş. Ve bunu kutlamak için Mutlu Hayvanlar Diyarına gitmişler...

Onlar ermiş muradına bizlerde çıkalım kerevetine...

Devam Edecek...